

Hetta er tað politikararnir skrivaðu undir

– At brekað fólk verða hoyrd og hava høvi til at taka lut í orðaskifti av málum, sum eru avgerandi fyri lív teirra.

– At brekað fólk hava sama rætt til samfelagslig tilboð, sum øll onnur, og at samfelagsligar forðingar ikki verða til hindurs fyri hesum.

– At hugsað verður um tørvin hjá brekaðum fólki í øllum almennum ætlanum.

– At fyriryrgja og minka um árinini av menn- ingar-, sálar-, líkams- og sansabrekum, eins og av viðkvæmis- og heilivágskrevjandi brekum, og at veittur verður stuðul og mótvirði vegna brek.

– At manglandi reglugerðir og lógir verða fyri- reikaðar, so sum lóg um almenna bygging til øll, nýggj sinnissjúkralóg og lóg um vörumerking.

– Og at upplýsing um møguleikar og rættindi kemur út til brekað, avvarðandi, fakfólk og sam- felagið, og at neyðug ráðgeving stendur øllum í boði.

– og hetta er tað teir siga nú

Orð: Tórfinn
Myndir: Kalmar

Svend Aage Ellefsen:

Frægast at lurta eftir brúkaranum

-Tað er hann sum best kennir tørvin, og so kann politiski myndugleikin royna at fylgja teimum ráðum sum best

– Sum politikarar hava vit ivaleyst mangan lyndi til at gloyma minnilutar. Eisini tilfær minnilutar, tey brekaðu eru. Tey eru fáment og hava ymiskan tørv. Og kanska ikki minst nú, sparast skal á øllum økjum, verða minnilutarnir ikki nóg væl hoyrdir.

Hetta segði Svend Aage Ellefsen, sum eins og allir hinir pallborðsluttakararnir, tók fult og heilt undir við ST-yvirlýsingini.

Svend Aage Ellefsen segði, at tað er serliga umráðandi nú at leggja

handikapp politikkinn væl til rættis, og út á viðkomandi økini, har trupulleikarnir veruliga eru. Hann helt, at tað er sera avgerandi, at áhugafeløgini hjá teimum brekaðu gera vart við seg.

– Sum politikarar er frægast hjá okum at lurta eftir feløgnum, tí tað eru tey, sum standa brúkaranum næst, og so má okkara uppgáva vera at ganga teimum á mæti í mest møguligan mun, segði umboðsmaðurin hjá Fólkaplokknum.

Ikki serrættindi men javnrættindi

Breka fólk ynskja ikki nakað fram um onnur, men bert sama rætt, sum meðborgarar teirra, segði Margreta Næss, forkvinna í MBF, tá hon beyð politisku umboðunum vælkominum til pallborðs orðaskifti

– Tað er um at gerast eitt slagorð. – Samfelagið fyri øll – men enn mugu vit ásanna, at soleiðis er samfelagið ikki háttað enn. Brekað ynskja ikki serrættindi, men bert javnrættindi. Við øðrum orðum ta kompensatió, sum er møgulig at veita tí brekaða, so hann ella hon fáa javnbjóðis møguleikar í samfelagnum sum onnur, segði Margreta Næss, tá hon beyð teimum sjei umboðunum fyri politisku flokkarnar og fundarfólkunum annars vælkomin

til pallborðsfundin, MBF skipaði fyri á aðalfundi felagsins leygardagin.

Margreta Næss legði dent á, at handicapp politikkur eigur ikki at vera eitt almannamál men eitt samfelagsmál

– Okkara vælferðarsamfeløg í norðurlondum byggja á solidaritet, og á handicappøkinum er lítið at ivast í, at vit standa ógvuliga frammaliga í mun til onnur lond, men enn er langt eftir. Júst hetta, at minna á stöðuna hjá brek-

aðum, er eitt av endamállum við alheims handicappdegnum, segði Margreta Næss, sum fegin vildi vita, hvussu politikararnir vilja fremja yvirlýsingina, teir skrivaðu undir á alheims handicappdegnum 3. desember, í verki.

Alt, sum varð sagt á fundinum varð tulkad til deyvmál.

